

Statsministeren (Poul Schlüter):

De danske statslån til udviklingslandene ydes inden for de bevillingsmæssige rammer, som fastsættes for den danske udviklingsbistand gennem vedtagelsen af de årlige finanslove, idet udenrigsministeren i hvert enkelt tilfælde indhenter finansudvalgets samtykke, før en låneaftale indgås.

Det er regeringens opfattelse, at statslåne, der jo er bundet til leverancer af dansk kapitaludstyr og danske tjenesteydelser, er et vigtigt element i den danske bistand til udviklingslandene, og lånebistanden vil derfor også i fremtiden indgå i det danske bistandsprogram.

Spm. nr. S 179

Til *socialministeren* (9/11 82) af:

Tinning (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at det dels vil være en fordel for personer, som kan forudse, at de senere på året bliver kontanthjælpsmodtagere, at de forsøger at få et evt. skatte-tilgodehavende udbetalt hurtigst muligt efter reglerne i kildeskattelovens § 55, dels vil være en fordel for personer, som er kontanthjælpsmodtagere, at de undlader at anvende mulighederne i kildeskattelovens § 55 i håb om, at de ikke er kontanthjælpsmodtagere i slutningen af året?«

Begrundelse

I socialministeriets cirkulære af 25. oktober 1980, pkt. 15, fastslås det, at tilbagebetaling af overskydende skat skal betragtes som en indtægt, og at indtægter skal modregnes.

Hvis en person bliver kontanthjælpsmodtager midt på året, vil det sige, at tilbagebetaling af skat i november måned skal modregnes. Men hvis nu den selvsamme person havde hævet sit skattetilgodehavende efter reglerne i kildeskattelovens § 55, f.eks. i marts måned, så kunne beløbet være hensat til formålsbestemt anvendelse, f.eks. flytning el.lign., og så skulle der ikke ske modregning.

Hvis en person er kontanthjælpsmodtager i begyndelsen af året, vil tilbagebetaling af overskydende skat efter kildeskattelovens § 55 blive modregnet efter socialministeriets cirkulære af 25. oktober 1980. Men hvis personen – i håb om f.eks. at få arbejde – und-

lader at anvende denne mulighed, så kan beløbet hæves i fred og ro i november måned, uden at det får disse konsekvenser.

Denne tilstand er udtryk for en helt uacceptabel vilkårlighed. Årsagen til vilkårligheden er, at kontanthjælp ikke er noget retsbestemt. Dette virker altså i disse situationer således, at der kan opstå væsentlige forskelle mellem klienter, der ellers er i samme situation, alt efter hvordan deres hjælpsperiode falder sammen med terminerne i skattelovgivning.

Besvarelse (17/11 82):**Socialministeren (Palle Simonsen):**

Det er korrekt, at det i punkt 15 i socialministeriets cirkulære af 25. oktober 1980 om kontanthjælp efter bistandsloven er anført, at tilbagebetaling af overskydende skat medfører fradrag i kontanthjælpen. Dette følger af, at overskydende skat anses for at være en efterbetalt indtægt, der – som alle andre indtægter, der udbetales i den periode, hvor der ydes hjælp – skal fradrages i den udmålte hjælp. Som også nævnt i cirkulærets punkt 15 er denne fradragsregel en følge af, at begrundelsen for at yde forbigående kontanthjælp er, at ansøgeren befinder sig i en situation med svigtende indtægter.

Fradragsreglen er ikke udtryk for vilkårlighed. Tværtimod sikrer fradragsreglen, at alle ansøgere, der har samme udgiftsniveau, får det samme beløb til rådighed.

Spm. nr. S 180

Til *industriministeren* (9/11 82) af:

Jytte Andersen (S):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at sikre, at samfundsrepræsentationen i bankers og sparekassers ledelser bliver mere ligeligt fordelt mellem mænd og kvinder?«

Begrundelse

I et svar af 3. november 1982 på spørgsmål nr. S 100, stillet af medlem af folketinget Glistrup, opstiller industriministeren en personliste over samfundsrepræsentationen.

Af den fremgår, at der er tale om 214 mænd og 14 kvinder. Det er en så skæv fordeling, at der må tages initiativer for at sikre en mere ligelig fordeling.